

добре земята си, могат да се похвалят съ отлична реколта. На какво се дължи това противоречие? Нѣма ли нѣкой другъ, непознатъ за мнозина източникъ на вода, на влага въ почвата?

*

Този въпросъ искаме да пояснимъ съ единъ живъ примѣръ. Взимаме за примѣръ нашата красива планина Витоша, която не само краси околността на столицата и служи за освежаване на софиянци, **но доставя вода на многолюдния градъ.**

Отъ Витоша извирайтъ много рѣки и потоци. Една малка частъ отъ изворната вода на Витоша е уловена съ канали и по трѣби отива въ София. Водата, която пои София, годишно достига 9,463,593 куб. метра. Тази вода, обаче, е по-малко отъ $\frac{1}{6}$ отъ всичката вода, която извира отъ планината. Приблизително годишно отъ Витоша извира 56,800,000 кб. м. вода. Нека сега да видимъ отъ где се взема тая вода. На Витоша при Каменното здание има метеорологическа станция, която ни показва, че на планината пада срѣдно годишно по 900 литри вода на квадратенъ метъръ. Повърхността на Витоша до подъ изворитѣ на рѣкитѣ не е повече отъ 30 до 40 кв. километра или срѣдно 35,000,000 кв. метра. Значи всичко презъ годината навалява $35,000,000 \times 900 = 31,500,000,000$ литри вода или по-кратко 31,500,000 куб. метрѣ вода. Отъ тая вода споредъ общото правило $\frac{1}{3}$ се оттича направо въ рѣкитѣ, $\frac{1}{3}$ се изпарява и само $\frac{1}{3}$ остава въ почвата. Значи въ почвата на Витоша оставатъ само 10,500,000 кб. м. вода. Отъ нея черпятъ водата си витошкитѣ рѣки и потоци. Това добре, ала смѣтката ни не излиза: Остава въ почвата 10,500,000 кб. м. вода, а извира 56,800,000 кб. м. Извира значи 46,300 000 кб. м. вода въ повече! Отъ где иде тая вода? Тя не може да иде отъ голѣмитѣ дълбочини на земята, защото тогава трѣбва да е гореща — банска вода. Дори да допуснемъ, че не $\frac{1}{3}$, а половината отъ годишния валежъ се попива отъ почвата, пакъ изворната вода е повече. Това интересно и важно явление можемъ да си обяснимъ, като разгледаме съ какво е покрита Витоша.

*

Витоша е съставена отъ плътна водонепроницаема скала-сие-нитъ. Надъ 1700 м. височина скалата е покрита съ кафявочерна прѣхкава почва. Тая планинска почва съдържа въ себе си около 30 на стотъ хумусъ и затова е мека и много шуплива. Въ валозитѣ и по равнитѣ мѣста почвата е торфена. А торфътъ е още по-шуплестъ. Презъ лѣтото топлината на въздуха горе на Витоша достига до $37^{\circ}\text{C}.$, а топлината на торфищата на дълбочина отъ